

som skal bruges med omtanke og under det ansvar, som arbejdsmarkedets parter har påtaget sig i den danske model.

Forsøget på at gøre det til et spørgsmål om retsprincipper i et moderne samfund er grebet ud af luften. En redegørelse fra DA og LO slår faktisk fast, at retsdannelsen undergår en løbende udvikling, og at dette afspejles i Arbejdsrettens afgørelser. I Socialdemokratiet er vi ganske trygge ved de retsprincipper, der er gældende for arbejdsmarkedet.

Socialdemokraterne kan derfor ikke stemme for det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu er der jo ikke noget underligt i, at hr. Ole Vagn Christensen henviser til DA og LO's undersøgelse, fordi man jo kunne sige, at de næsten er part i sagen. Men hvad er årsagen til, at Socialdemokraterne ikke går ind for foreningsfrihed? Jeg har ellers oplevet på andre områder, når det gælder hele det folkeoplysende arbejde, at Socialdemokraterne går ind for foreningsfrihed, hvorfor så ikke på det her område?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Den debat har vi også taget mange gange tidligere her i Folketingssalen, men det her handler jo ikke om foreningsfrihed. Det handler om en forhandlingsret og om at sikre, at forholdene mellem danske lønmodtagere og danske arbejdsgivere er så stabile, at de kan være grundlaget for, at man kan have det moderne arbejdsmarkedssystem, som vi har her i landet, og som har skabt de velfærdordsninger, vi også kender til.

Vi har masser af eksempler på, hvordan man andre steder slås med hinanden uden i og for sig at få noget fornuftigt ud af det, så det her handler altså om en forhandlingsret og retten til at skabe disse forhold, må jeg sige til hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu prøver hr. Ole Vagn Christensen at dreje det hen til, at det er en forhandlingsret og ikke mangel på foreningsfrihed. Alligevel må jeg sige, at jeg mangler sammenhæng i Socialdemokraternes politik, forstået på den måde at det jo ikke er lang tid siden, vi har stået sammen om et forslag om konkurrenceloven for at sikre, at der ikke

bliver dannet monopoler i dette samfunds store virksomheder, finansielle sektorer osv.

Hvorfor, spørger jeg hr. Ole Vagn Christensen, går Socialdemokraterne så ind for et monopol på det her område?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det gør Socialdemokratiet heller ikke. Det er jo ikke det, der er det afgørende i det her spørgsmål, for der findes jo arbejdsgivere, der ikke har ladet sig organisere, der ikke har villet lave aftaler om deres løn- og arbejdsforhold. Det ved hr. Mogens Nørgård Pedersen, og det ved jeg, at sådan ser arbejdsmarkedet ud. Det er jo først, når der opstår situationer, hvor man kan sige, at man undergraver andre virksomheder, andre lønmodtagere, at man har konflikterne.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu nævnte hr. Ole Vagn Christensen i sit indlæg et eksempel på, at en virksomhed har indgået en overenskomst med ringere vilkår end dem, der i øvrigt er på arbejdsmarkedet, hvorfor det, som hr. Ole Vagn Christensen sagde, var rimeligt nok at konflikte.

Men må jeg godt spørge hr. Ole Vagn Christensen: Mener hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet, at et medlem af LO altid har ret til at skabe konflikt over for en virksomhed, der har indgået overenskomst med et andet forbund, selv om det er vilkår, der matcher de vilkår, der er gældende på arbejdsmarkedet i øvrigt, og selv om det er sådan, at der ikke er nogen af medarbejderne på den pågældende virksomhed, der er medlem af det konfliktende forbund?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en tænkt situation, hr. Lars Barfoed beskriver. Jeg mener netop, at danske lønmodtagerorganisationer og danske arbejdsgivere har forstået at holde sig i ro, når det drejer sig om at se på, hvad der foregår rundtomkring.

Kl. 18.20

Det tror jeg skyldes, at der, hvor man har set, at forholdene er i orden, der har man ikke ønsket at kaste sig ud i nogen større konflikter om det at skaffe sig medlemmer, for det er ikke det, der har været afgørende for dansk fagbevægelse. Det er selvfølgelig godt nok, at man får nogle medlemmer, men det er ikke nogen, man skal